Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. – Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1896.

Treść: (M 8-11.) 8. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Wodnian do Tynu nad Weltawą. — 9. Ustawa o zmianie postanowienia §. 2 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, tyczącej się urządzenia namiestnictwa w Wiedniu. — 10. Obwieszczenie o zaprowadzeniu delegacyi komory w zakładzie fabrycznym rafineryi oleju skalnego Spółki akcyjnej "Apollo" w Pressburgu. — 11. Obwieszczenie o postępowaniu w urzędach cechowniczych z tak zwanemi towarami dublowanemi.

8.

Dokument koncesyjny z dnia 23. listopada 1895,

na kolej lokalną od Wodnian do Tynu nad Wełfawą.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Karol Nikolan, kupiec i członek Wydziału powiatowego w Tynie nad Wełtawą, Wojciech Kniha, radny gminy i członek reprezentacyi powiatowej w Tynie nad Wełtawą i Karol Malek, dzierżawca nadworny księcia arcybiskupa w Tynie nad Wełtawą podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Wodnian do Tynu nad Wełtawą, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczobyć umorzona.

nym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) i z dnia 19. czerwca 1895 (Dz. u. p. Nr. 83) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi w Wodnianach linii kolei państwa Gmünd—Pilzeń do Tynu nad Wełtawa.

8. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Kolei, w §. 1 oznaczonej, zapewnia państwo gwarancyą czystego dochodu rocznego a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd; czysty dochód zaś wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w Banku krajowym królestwa czeskiego w sumie imiennej 660.000 zł. w. a. w monecie papierowej,która w przeciągu 76 lat ma być umorzona.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 28.000 zł. w. a.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Umorzenie pożyczki ma pierwszeństwo przed umorzeniem akcyj.

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawany będzie po poprzedniem sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkiemi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wypłatę odsetek od pożyczki w terminach płatności, skarb będzie i pierwej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem do dopłaty od państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stęplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyą wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadowstwo Bankowi krajowemu królestwa czeskiego od pożyczki płacić się mającym w wysokości ½ od sta każdoczesnej nieumorzonej kwoty pożyczki, jakoteż o podatkach i należytościach, któreby temu Bankowi miały być zwracane.

Od dopłat państwa niema przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej rozpocząć należy jak najrychlej i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu kaucyą stosowną a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane by zostały.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Urzędu kolei lokalnych a względnie Dyrekcyi głównej austryackich kolei państwa.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu i z warunkami podawanemi pospolicie przy budowie kolei rządowych a to na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz państwa wypracowanych.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert oddzielnie od zbierania kapitału.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie w porozumieniu między państwem a stronami interesowanemi, w braku zaś takowego, drogą dobrowolnego sądowego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Na wyjątek od tego ostatniego postanowienia zezwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby zostało udowodnione, że fabryki krajowe nie mogłyby żądanych przedmiotów dostarczyć pod tymi samymi warunkami co do ceny, jakości i czasu dostawy, jakie podają fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei lokalnej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na koszta sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materyałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconymi, ratami amortyzacyjnemi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Kontrakt zawrzeć się mający z Bankiem krajowym królestwa czeskiego w przedmiocie pożyczki, statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie grona kierującego (rady zawiadowczej, dyrekcyi), winni być obywatelami austryackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się

zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane będą podobnie postanowienia taryfowe zniżone dla transportów wojskowych.

§. 15.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywało państwo w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszów a koncesyonaryusze będą obowiązani zwrócić administracyi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przyczem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu i koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacvi.

§. 16.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przepisanemi dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których państwo ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem

dla koncesyonaryuszów obowiązującemi wtedy, gdy ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektóremi jej częściami, za opłatą sto sownego wynagrodzenia.

§. 17.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje-

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 3im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl Su 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 18.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującemi warunkami:

- 1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste docbody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwila odkupu, z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.
- 2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej na zawarowanego oprocentowania i umorzenia pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej (§. 3) z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.
- 3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do zawarowanego oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego umorzenia takowej w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, a ileby zacho

dził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, wa z rachunku wynikające, tudzież te osobne zakłady sume roczną tamże wzmiankowaną w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, które w myśl ustępu 3go mają być płacone, wziąć na siebie spłacenie nie umorzonej jeszcze w owym czasie części pożyczki i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowonie i umorzenie pożyczki według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby państwo zamierzało wtaki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pienieżnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko reszta jeszcze nie spłaconą zaciągniętej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 19.

Gdy koncesya utraci moc swoję i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 18, 1. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoję straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 18), zatrzymaja koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i akty-

i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości koleiowei.

§. 20.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa gwarancyą dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiazująca.

§. 21.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego trzeciego miesiąca listopada roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego piątego, Naszego panowania czterdziestego siódmego.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w. Biliński r. w. Glanz r. w.

9.

Ustawa z dnia 4. stycznia 1896,

o zmianie postanowienia §. 2 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 52), tyczącej się urządzenia namiestnictwa w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stosowne zmienić postanowienie §: 2go ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 52), tyczącej się urządzenia namiestnictwa w Wiedniu i postanawiam co następuje:

§. 1.

Przy namiestnictwie w Wiedniu, do zastępowania namiestnika, ustanawia się wiceprezydenta, mającego należeć do IV a zarazem także radcę dworu, mającego należeć do V klasy stopnia służbowego.

Wiceprezydent ma pobierać dodatek z tytułu urzędowania w kwocie 1000 zł. rocznie.

8. 2

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Mürzsteg, dnia 4. stycznia 1895.

Franciszek Józef r. w

Badeni r. w.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. stycznia 1896,

o zaprowadzeniu delegacyi komory w zakładzie fabrycznym rafineryi oleju skalnego Spółki akcyjnej "Apollo" w Pressburgu.

Według doniesienia król. węg. Ministerstwa skarbu zaprowadzona została w zakładzie fabrycznym rafineryi oleju skalnego Spółki akcyjnej "Apollo" w Pressburgu i rozpoczęła czynności od dnia 29. listopada 1895, delegacya król. węg. komory głównej pressburskiej upoważniona do pobierania cła od posyłek oleju skalnego nadchodzących do fabryki z zagranicy i do wystawiania bolet na podatek od oleju skalnego.

Biliński r. w.

11.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. stycznia 1896,

o postępowaniu w urzędach cechowniczych z tak zwanemi towarami dublowanemi.

Na zasadzie §. 88go ustawy o zasobie czystego kruszcu w towarach złotych i srebrnych i nadzorzd nad nim (ustawy o cechowaniu), wprowadzonej w wykonanie rozporządzeniem cesarskiem z dnia 26. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 75), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu:

- 1. Towary dublowane uważać należy w myśl §. 20go tej ustawy za srebrne pozłocone (platerowane) i cechować jak takowe według §. 15go ustawy.
- 2. Blacha użyta na powłokę złotą do platerowania towarów dublowanych powinna być zawsze tylko takiej grubości, żeby:
 - a) próba rysowa lub iglicowa na kamieniu, w §. 25 ustawy o cechowaniu przepisana, dała się jeszcze wykonać a względnie, żeby podkład srebrny już za lekkiem potarciem na kamieniu dało się natychmiast dostrzedz, i
 - b) żeby wartość złota, zawartego w takim przedmiocie nie przewyższała wartości srebra. Zasób złota w całym przedmiocie niema zatem wynosić więcej jak 25 tysiącznych części.
- 3. Powłoki złotej nie bada się pod względem zasobu czystego kruszcu.
- 4. Zarządzenia niniejsze nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. lutego 1896.

Atoli co się tyczy towarów tego rodzaju wyrabianych w krajach tutejszych, pozwala się, żeby czynność urzędową z niemi wykonywano jeszcze aż do końca kwietnia 1896 według dotychczasowej praktyki, o ile zgłoszenie się z niemi do właściwego urzędu cechowniczego nastąpi w przeciągu sześciu tygodni po wyjściu niniejszego obwieszczenia.

Biliński r. w.